

[Fogh Rasmussen]

I dagspressen i dag er der bragt en annonce, som er indrykket af socialdemokratiet. I denne annonce oplyses det, at socialdemokratiet har stillet en række forslag til finansloven, som tilsammen vil koste statskassen knap 2 mia kr. i 1984. Til gengæld har socialdemokratiet ifølge annoncen tilbudt regeringen at skaffe over 4 mia kr. i indtægter. Den debat, vi har haft om ændringsforslagene her i dag, har jo til fulde demonstreret, at disse oplysninger simpelt hen ikke er sande.

Jeg vil godt vende tilbage til de bemærkninger, som jeg udvekslede med hr. Camre allerede i første runde, og konstatere, at hr. Camre ikke i løbet af debatten i dag på en overbevisende måde har kunnet argumentere for, at socialdemokratiets ændringsforslag reelt indebærer en forbedring – eller i hvert fald ikke en forværring – af statsbudgettet. Tværtimod er det blevet påvist, at nettoresultatet af socialdemokratiets forslag er en kraftig forværring af statsbudgettet.

Hr. Camre har interesseret sig levende for det parlamentariske grundlag, hvorpå finansloven hviler eller skal hvile. Nu er det nok en debat, vi med større fordel kan vende tilbage til under den generelle debat om finansloven i morgen, men når jeg godt vil opholde mig lidt ved det allerede her, så er det, fordi der i forbindelse med et par af socialdemokratiets ændringsforslag til finansloven gør sig en interessant partikonstellation gældende.

De ændringsforslag, som jeg her tænker på, er de ændringsforslag, som socialdemokratiet har stillet vedrørende udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge. Socialdemokratiet har stillet ændringsforslag nr. 496 om at nedsætte bevillingen til arbejdsløshedsdagpenge med 250 mill. kr. Efter de oplysninger, der er givet i løbet af i dag, ser det ud til, at socialdemokratiet kan få flertal for sit ændringsforslag om at nedsætte dagpengeudgifterne. Tilsyneladende vil foruden socialdemokratiet også fremskridtspartiet stemme for dette ændringsforslag, og en del tyder på, at måske også socialistisk folkeparti vil støtte dette ændringsforslag.

Det betyder altså, at socialdemokratiet kommer i den situation, at partiet kan få vedtaget et ændringsforslag om at nedsætte bevillingen til arbejdsløshedsdagpenge. Det synes jeg er ganske interessant. Jeg ved ikke, hvilke konsekvenser socialdemokratiet vil

drage af det, men det er i alle tilfælde interessant til belysning af, hvor seriøst socialdemokratiets ændringsforslag egentlig er tænkt. Socialdemokratiet løber altså den risiko, at de i dette tilfælde kan få vedtaget et af deres egne ændringsforslag, som faktisk indebærer en nedsættelse af bevillingen til dagpengeudgifter.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg har kommenteret spørgsmålet om sammenhængen i vores indtægtsdækning, altså vore skatter. Det er klart, at det forhold, at regeringen har forslag om nogle af de samme penge, ikke påvirker vores indtægtsbudget, og jeg må fastholde, at der er fuld dækning for samtlige vores ændringsforslag på udgiftssiden i det, der står på indtægtssiden.

Men hr. Fogh Rasmussen er inde på et særligt problem i relation til arbejdsløshedsdagpengene og den nedsættelse, der er. Det er klart, at det er et forslag, der hænger sammen med, hvad socialdemokratiet i øvrigt har foreslået på finansloven. Den besparelse, som vi kommer frem til, og som der er meget nøje redegjort for i bemærkningerne, eksisterer jo alene under forudsætning af den aktivitetsfremme, som udspringer af de øvrige socialdemokratiske forslag på finansloven. Falder disse forslag – og det kan vi jo se, når vi når frem til § 29 – så er forudsætningerne for at få en mindsket ledighed og dermed mindskede udgifter faldet bort, og så trækker vi naturligvis ændringsforslaget tilbage, for vi ønsker ikke at nedsætte arbejdsløshedsdagpengene i dette land under sådanne forudsætninger. Det er selvklart.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg vil gerne have lov at starte med at vende mig til hr. Camres lidt mærkværdige sammenligning mellem cykelstier og eventuel social genopretning.

Jeg synes, det var en mærkelig måde at sammenligne tingene på. Jeg synes, hr. Camre glemmer én ting. Socialdemokratiets forslag betyder, at der skal afsættes 85 mill. kr. Der er jo 50 mill. kr. i forvejen. De radikales forslag betyder, at der skal afsættes 92 mill. kr. Socialistisk folkepartis forslag betyder, at der skal afsættes 100 mill. kr.